

Can Kırıkları

– Şehrazat · 29 Nisan 2013

_si bemol

_la tenor

bu kaçınıcı finalin eski(me)yen senfonisi..?

ki, (s)özü olmayan notalar tırmalıyor beynimi

trampet, klarnet, korno, tuba

flüt, arp, viyola, kontrbas...

kefen giydiriyor her dokunuşumda yüreğime

an/be/an

musalla taşım yağmur, gökgürültüsü, fırtına

şimşekler çakıyor, seller istila ediyor

tüm

c o ğ r a f y a m ı

yok oluşlara meyilli tufanda

kulağımın izdüşümüne düşen tiz sesler

ard arda parçalıyor dar acılarla

çekiç, örs ve üzengiyi

kangren oluyor ebedi suskularım

her lal keskin zemheriye gebe

her zemheri davetiye çıkarıyor duvaksız mezara

öpmek istiyorum ayak uçlarından ölümü

sana taparcasına...sana kavuşurcasına

ama nafle...

her öpüşüm çığırtkan bir martının çığılığı

her çığılığı kürek kürek ateş atarak

söndürüyor zebaniler

ölüyor ruhum her sönüşte

ödüyorum sevmenin kefaretni

nar-ı cehennem(in)de - cehennemimde

ruhum

bahar ayazına mahkum nazik bir çiçek

can çekişiyor her soluştta
her soluşum içimde saralı bir çocuk
" anne " diye feryad-ı figan ediyor her krizde
her krizde patlayan bir yanardağ şimdi yüreğim
vuslatı hayal ederken
lavlar süzülüyor göz pınarlarımdan
yakarcasına, delercesine
işkenceye doymuyor ruhum, sensizliğimde...

biliyor musun..?
kar yanığı olsa da tüm bedenim
sana susayışlarım halâ çöl sıcağı
her gelişinde-gidişinde...

ey zalim sevgili
her gelişin bir satranç oyunu
her oyunun bir kıyamet alameti
İsrafil suru üflemeden
Deccal gelmeden
hileyle, yalanla, dolanla
şah-mat deyip kazandın bu -oyun-u
istemiyorum artık seni
duy/ma, gel/me, gör/me, dokun/ma
ölü(mü)mün tiz senfonisine

sende kalsın sahte zaferler

bir daha...bir daha gelerek
uyandırma artık içimdeki meczubu

her uyanışım kıyamet
her kıyametimde bir daha...bir daha ölüyorum
her ölümüm mahşer-i kalabalık
Sırat köprüsünden geçerken bile
inadına senin adını haykırıyor dudaklarım

her haykırışım (c)an kırıkları.....